

Arrest

nr. 196 440 van 12 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 16 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 april 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 april 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. SCHELLEMANS, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 juni 2013 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 15 april 2014 werd deze aanvraag ongegrond verklaard. Op dezelfde dag werd een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

Uit een schrijven van de verwerende partij van 7 november 2017 blijkt dat de verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 17 februari 2022. Dergelijke F-kaart betreft een *“verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie”* en wordt afgeleverd op basis van een recht op gezinshereniging met een Belg of Unieburger.

De eerste bestreden beslissing betreft een aanvraag om machtiging tot verblijf, waarbij de verwerende partij beschikt over een appreciatiemarge en waarbij vooreerst slechts wordt voorzien in een tijdelijke verblijfsmachtiging van één jaar, die slechts wordt verlengd indien aan de gestelde verblijfsvoorwaarden is voldaan. Het door de verzoekende partij verworven verblijf als gezinshereniger betreft echter een recht op verblijf, waarbij zij onmiddellijk wordt gerechtigd om voor onbepaalde duur in België te verblijven en waarbij deze verblijfstitel slechts in beperkte en specifiek omschreven situaties kan worden ingetrokken.

Gevraagd naar het actueel belang bij het beroep ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, nu dit er finaal op gericht is om een verblijfsrecht te bekomen in België, verklaart de verzoekende partij ter terechtzitting zich op dit punt te willen gedragen naar de wijsheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad is te dezen van oordeel dat de verzoekende partij niet langer beschikt over het rechtens vereiste actueel belang, nu uit de debatten is gebleken dat verzoekster reeds in ruimere mate heeft bekomen wat zij met het beroep tegen de eerste bestreden beslissing nastreeft.

Met betrekking tot de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten van 15 april 2014, dient de Raad vast te stellen dat dit, ingevolge de afgifte van de F-kaart, werd opgeheven. De erkenning van een verblijfsrecht op grond van de artikelen 40bis of 40ter van de vreemdelingenwet is immers niet bestaanbaar met een bevel om het grondgebied te verlaten. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 15 april 2014 is bijgevolg uit het rechtsverkeer verdwenen. Het beroep is, wat betreft de tweede bestreden beslissing, zonder voorwerp.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT